

π. Βασιλείου Κοκολάκη,
ἐφημερίου Ἱ. Ναοῦ Τιμίου Σταυροῦ Χολαργοῦ

«Πολυπολιτισμικότητα καὶ ἐκπαίδευση Πολυπολιτισμικότητα καὶ Ὁρθόδοξη Ἑλλάδα.»

Στό ἐντυπο πρόγραμμα τοῦ Συνεδρίου (ιδε σχετικά στά Σχόλια) μέ τόν ὡς ἄνω τίτλο ἐντύπωση μᾶς ἔκανε ὄχι μόνο ἡ ἀπουσία τῆς εἰκόνας τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν-πού θά ἔπρεπε νά δέσποζε κανονικά -καί ἡ ἀντικατάστασή της ἀπό κάποια ἀόριστα γεωμετρικά σχήματα-ὡς ἐνδείξη οὐδετερότητας- ἀλλά καί ἡ συμμετοχή ἐπιφανῶν ἐπιστημόνων ἢ καί καθηγητῶν Παν/μίου , γνωστῶν γιά τίς οἰκουμενίστικες νεωτεριστικές ἐκκοσμιευμένες ἀπόψεις τους. Τυχαία ἄραγε ἡ πρόσκλησή τους;

Τά τελευταῖα χρόνια ὅλο καί περισσότερο κάποια παιδαγωγικά προγράμματα πιέζουν καί τήν πατρίδα μας νά ἀποδεχθεῖ ἄνευ ὄρων κάθε εἶδους νοοτροπία , πίστη, ἀπιστία ἢ καί πολιτισμό. Δηλαδή τήν δημιουργία μιᾶς πολυπολιτισμικῆς κοινωνίας(ἀπό τοῦδε καί εἰς τό ἐξῆς π.κ.) πού ὁδηγεῖ στήν διαπολιτισμική ἐκπαίδευση(ἀπό τοῦδε καί στό ἐξῆς δ.ἐ.) ("Θέματα διαπολιτισμικῆς ἐκπ/σης "Γεωργογιάννης 1997,σ.50).

"Σκοπός τῆς δ.ἐ. εἶναι νά ἐξασφαλίσει ἰσότιμη θέση στήν ἐκπαίδευση σέ ὅλους τούς μαθητές ἀνεξαρτήτως κοινωνικῆς , πολιτιστικῆς , ἐθνικῆς καί θρησκευτικῆς προελεύσεως.Ἀπώτερη ἐπιδιώξή της εἶναι νά καταστήσει ἰκανά τά ἄτομα καί τίς κοινωνικές ομάδες νά ἀλληλεπικοινωνοῦν ἐλεύθερα μέσα σέ ἕνα πλαίσιο ἀποδοχῆς , ἀλληλοσεβασμοῦ καί ἀμοιβαίου ἐμπλουτισμοῦ ἀπό τήν παρουσία τοῦ ἄλλου πού ἔχει διαφορετικό πολιτιστικό ὑπόβαθρο".("Πολυπολιτισμική-Διαπολιτισμική Ἀγωγή"τ.χ.16, Δαμανάκης,1989,σ.86).

"Ὁ ἐκπαιδευτικός τῆς πολυπολιτισμικῆς τάξης ὀφείλει νά ἀποδεχθεῖ καί νά ἀξιοποιήσει τό πολιτιστικό κεφάλαιο ὅλων τῶν μαθητῶν , διότι ἀποτελεῖ προϋπόθεση γιά τήν ἀπρόσκοπτη ἀνάπτυξή τους".("Ὁ πόλος τοῦ πλαισίου στήν Ἀνθρώπινη ἐπικοινωνία , τήν Ἐκπ/ση καί τήν Κοινωνικοηθική Μάθηση" Πουρκός 1997).

Σύμφωνα λοιπόν μέ τίς ἀρχές αὐτές τραγική συνέπεια εἶναι ἡ ἐξομάλυνση ὡς καί ἡ ἐξαφάνιση τῶν πολιτιστικῶν , θρησκευτικῶν , ιστορικοεθνικῶν διαφορῶν.Πρόκειται δηλ. γιά μία πολύ καλά δόλια μελετημένη ἀλλοίωση ὡς καί διάλυση τοῦ Ὁρθοδόξου φρονήματος ἀλλά καί τῆς ἠρωϊκῆς εὐλογημένης ἐλληνικῆς ἱστορίας μας στά σχολεῖα τῶν βαπτισμένων -μυρωμένων Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων πολιτῶν -μαθητῶν.

Ἐπιτέλους, λένε οἱ ὀπαδοί τῆς πολυπολιτισμικότητας, ὄχι μόνο τὸ ἐλληνικὸ κράτος ἀλλὰ καὶ ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία θὰ πρέπει νὰ βλέπουν πιὸ μακριὰ ἀπὸ τὰ δικά τους στενά ὄρια, τὰ γεμᾶτα ἀπὸ νόμους, κανόνες καὶ ἀπαγορεύσεις. Γι'αὐτὸ συστήνουν στοὺς Χριστιανούς νὰ τηροῦν τὶς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ "ἀγαπάτε ἀλλήλους", "ἀγαπάτε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν" ἀλλὰ καὶ νὰ λαμβάνουν ὑπὸψιν τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ "καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐτῆς ταύτης" ὥστε νὰ ἀνοίγονται σὲ ἓνα ἀγκάλιασμα ὄλων τῶν λαῶν.

Διαπράττουν ὅμως ἀρχικά ἓνα λογικὸ ἀτόπημα. Ἐπικαλοῦνται ἐντολές ἢ λόγια τοῦ Χριστοῦ τὸν ὅποιο ὅμως δέν τὸν δέχονται ὡς Θεό ἢ τὸν ἐξισώνουν μὲ τοὺς ἄλλους θεούς. Κατόπιν ξεχνοῦν πὼς στὴν Ἁγία Γραφή δέν γίνεται λόγος μόνο γιὰ ἓναν Θεὸ ἀγάπης ἀλλὰ καὶ δικαιοσύνης. Ὑπάρχουν συχνές ἀναφορές στὴν κόλαση καὶ στὸν Παράδεισο. Ἐπίσης ἡ τελευταία πρόταση "καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω..." συνεχίζει καὶ λέει "κακεῖνα με δεῖ ἀγαγεῖν καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι καὶ γενήσεται μία ποιμνὴ, εἷς ποιμὴν". Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ καλὸς ποιμὴν, ὁ Χριστός, θὰ ὀδηγήσει καὶ ἐκεῖνα μέσα ἀπὸ τὴ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας στὴ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία. Δέν ἐπευλογεῖ τὴν δημιουργία μίας ἀλλότριας παράλληλης ποιμνῆς ἢ ἀντιποιμνῆς τὴν ὅποια μάλιστα καὶ θὰ τὴν ἀποδέχεται ἀγαπητικά.

Ἄς ἐπισημάνουμε ὅμως κάποια ἐπικίνδυνα σημεῖα :

- Τὰ ἤδη καὶ τὰ ἔδιμα τῶν διαφόρων λαῶν ἀπὸ τὰ πανάρχαια χρόνια συνδέονται καὶ μὲ τὴν ἀντίστοιχη πίστη τους. Τὰ ἔδιμά τους διαφοροποιοῦνται στὶς διάφορες ἐορταστικὲς ἢ νεκρικές τελετές, ἀλλὰ κυρίως στὸν τρόπο ἐπικοινωνίας μὲ τὸν θεὸ πού πιστεύουν, ἀκριβῶς ἐξαιτίας τῶν θρησκευτικῶν ἀρχῶν μετὰ τῶν ὁποίων ἔχουν γαλουχηθεῖ.
- Στὰ βιβλία τῆς ιστορίας
 - 1) θὰ περνᾶ τὸ μήνυμα "οἱ φίλοι μας οἱ Τούρκοι",
 - 2) ὅτι κακῶς ἔκαναν τὴν ἐπανάσταση οἱ Ἕλληνες τὸ 1821(!)
 - 3) ὅτι δέν ἦταν πάντα οἱ Ἕλληνες σὲ ἄμυνα, σὲ σκλαβιά, σὲ ἀδυναμία, μὲ κύρια ἀπόδειξη τὴν ἦττα τῶν Τούρκων τὸ 1821
 - 4) ὅτι τὸ 1940 ὁ ἐπιτόλαιος νοῦς ὀδήγησε στὸ «OXI» τοῦ Μεταξᾶ καὶ ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχαμε παραδοθεῖ ἀμαχητὶ σὲ Ἰταλούς καὶ Γερμανούς, ἐπειδὴ πάνω ἀπ'ὅλα εἶναι ἡ ἀγάπη(!)

- Αὐτή ἢ ἀποδοχή τοῦ διαφορετικοῦ συμπεριλαμβάνει σαφῶς καὶ τὴν θρησκευτικὴ ἑτερότητα. Σὲ μία π.κ. ὅπως θέλουν νὰ διαμορφωθεῖ καὶ ἡ Ἑλλαδικὴ κοινωνία αὐτὸ θά σημαίνει

1) κατάργηση τοῦ σταυροῦ ἐπειδὴ θά ἀποτελεῖ σύμβολο ἀντιπαραθέσεων καὶ διχονοιῶν ,ἐξάρσεως φανατισμῶν καὶ ποικίλων συμπλοκῶν,

2) ἡ προσευχὴ δέν θά εἶναι πλέον τὸ "Πάτερ ἡμῶν" ἀλλὰ θά δημιουργηθεῖ μία νέα προσευχὴ -ἐπίκληση σὲ ἓναν ἀπρόσωπο θεὸ ὥστε ὁ καθένας νὰ θεωρεῖ ὅτι ἀναφέρεται στὸν δικό του ἢ καὶ θά καταργηθεῖ γιὰ νὰ εἴμαστε ὅλοι ἀγαπημένοι ,εἰρηνικοί , φιλαδελφωμένοι.

3) Στὰ βιβλία τῶν θρησκευτικῶν θά πρέπει νὰ καταργηθοῦν τὰ κεφάλαια περὶ τῶν προφητῶν , τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων , διότι ὅλοι αὐτοὶ τόσους αἰῶνες λανθασμένα καὶ χωρὶς ἀγάπη πολεμοῦσαν τὴν εἰδωλολατρεία , τὴν ἄλλη θρησκεία,τὴν αἵρεση ,τὴν ἀπιστία.

4) ἡ διδασκαλία τῶν ἄλλων θρησκειῶν θά εἶναι ἰσότιμη μὲ τὴν διδασκαλία τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως.

- Κι'ἂν τὸ τραβήξουμε παραπέρα μὲ τὰ ἴσα δικαιώματα στὴν ἐκπαίδευση θά δοῦμε καὶ Τούρκους καθηγητὲς Ἑλληνικῶν Παν/μίων,γιόγκηδες Θεολόγους καὶ ζουλοῦ ἱστορικούς.

Ἐμεῖς λοιπόν ὡς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί -ἂν πιστεύουμε ὅτι ἔχουμε τὴν μοναδικὴ Ἀλήθεια-ἐπισημαίνουμε τὴ σύγκρουση πού θά προκύψει σὲ μία τέτοια π.κ. ἢ ὁποία ἔχει νὰ κάνει μὲ τὴν σωτηρία ἢ τὴν ἀπώλεια τῆς ψυχῆς τῶν παιδιῶν μας.Ἄς φαντασθοῦμε τούς πειρασμούς πού θά δημιουργηθοῦν στὰ παιδιά μας, νὰ συμμετέχουν π.χ. σὲ τελετές ἀλλοθρήσκων ἢ ἀλλοδόξων ἢ νὰ μιμηθοῦν πραγματικά ἢ στ'ἀστεῖα τὸν τρόπο ἐπικοινωνίας μὲ τὸν θεὸ τους ἢ νὰ μυηθοῦν σὲ σέκτες - παραθρησκευτικὲς ομάδες πού ὁδηγοῦν ὡς καὶ στὸν θάνατο σὰν ἐμπειρία πίστεως. Ὡς Ἑλληγες πολῖτες πού ὀφείλουμε σεβασμὸ ,τιμὴ καὶ εὐγνωμοσύνη στοὺς ἥρωες προγόνους μας καὶ πού ἐξαιτίας τους σήμερα ὑπάρχουμε ἐπισημαίνουμε ὅτι:

1) δέν μποροῦμε νὰ ταυτίσουμε τὸν ἀρχαῖο ἑλληνικὸ πολιτισμὸ μὲ τὸν πολιτισμὸ τῶν μπαμποῦα

2) δέν ἐξαναγκάσαμε τούς ὁποιοὺς ξένους νὰ ἔρθουν νὰ ζήσουν στὴν Ἑλλάδα. Δηλ.εἶναι εὐπρόσδεκτοι οἱ πάσης φύσεως-τάξεως ἢ προελεύσεως ἄνθρωποι ὡς δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ , ὡς κατ'εἰκόνα καὶ καθ'ὀμοίωσιν Θεοῦ πλασμένοι , χωρὶς αὐτὸ ὅμως νὰ σημαίνει ὅτι θά τούς ἀφήσουμε ἀνεξέλεγκτα νὰ κηρύττουν ἢ καὶ νὰ ἐπιβάλλουν ἀλλότρια εὐαγγέλια ,ἡθθη-ἔθιμα ,ἱστορικές ἀλλοιώσεις.

*Σεβασμός στόν ἄνθρωπο ναί,
σεβασμός στήν ἐλευθερία ἐπιλογῆς τῆς ὅποιας πίστεως ἢ ἀπιστίας ναί,
σεβασμός στήν πλάνη τῶν ἄλλων θρησκειῶν ἢ αἱρέσεων ὄχι !!!*